

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTE TUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
 Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37
 Corespondențele sunt a se adresa la
 Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45
 Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 13 Novembre 1892.

Gvernul contelui Szapáry a căzut și nu era greu de prevădută, că trebuia să cadă.

Intrigile contra lui în clubul guvernamental au accelerat criza mai curând decât se putea prevedea, căci după alegerile de astă érnă și după marea majoritate, ce a eșit din urnele electorale, lumea se aștepta la stabilitatea guvernului.

Pentru noi românii este egal, dacă în fruntea guvernului stă Tisza, Szapáry ori Wekerle.

Pe noi ne privește mai mult sistemul de guvernare și acel sistem este greșit în toate amenunțele lui.

Greșit, căci stăpânii țilei se lasă a fi conduși de curentul cel periculos al șovinismului, greșit, că guvernul nu este nici odată atât de resolut, ca să-și scie impune voința sa în cestiunea naționalităților, ci merge mână în mână cu cei din urmă băetândri dela foile unguresci, a căror meserie este a agita contra naționalităților.

Când cu intrarea contelui Bethlen în ministeriul lui Szapáry și în legătură cu acesta intrare, urmata împăciuire cu sașii din Ardeal, începeam a avea o mică rață de speranță, că acel guvern va căuta puncte de întâlnire și de apropiere și cu românii, ca cel mai numeros popor din Ardeal.

Amar ne am înșelat!

Contele Bethlen, aședat odată în fotoliul ministerial, s'a simțit destul de bine, și n'a mai continuat calea apucată în cestiunea împăcării sașilor.

Pentru români puțin l'a durut capul pe Esce lenția Sa pân' a fost comite suprem în Sibiu și Brașov și ar fi fost un lucru prost, ca un cavalier de clasa primă să se ia ostenelă de a se mai ocupa și cu nisce moșii, cum sunt de regulă timbrați românii în cercurile nescocitoare unguresci.

Cu sașii a fost altă căciulă.

Ei au legături în Germania; presa de acolo i-a spriginit în postulatele lor și dacă presa din Germania a ridicat vocea întru apărarea „fraților subjugăți“ — aceea nu însemnă tot atât, ca și când d. e. presa din România ia în apărare juste pretențiuni ale românilor de aici.

Așa cugetă în îngâmfare lor toți ungurii, și apoi își fac urechea tocă și merg înainte.

Să pun pe un teren foarte periculos, susținând, că gravităm în afară și cu acest argument tocit și justifică toate nedreptățile, ce le comit față de poporul românesc.

Lumea însă nu e așa de naivă ca să le mai credă.

Lumea vede în români un element de ordine, nisce cetățeni buni și blânzi și ea își face verdictul și verdictul se termină de regulă cu o aspră judecată asupra magiarilor.

Și judecata nu e decât meritată!

Magiarii cei liberali au devenit despoți, decând sunt la domnie, magiarii cei cavaleri, au devenit pân' la grăta de egoisti, când nici o sfărmitură de pâne nu o conced celui ce nu e magiar, magiarii cei boğați și îmbuibăți, dar înglodați în datorii, au forțat desdaunarea regalelor, ca să-și umple pungile și să-și plătescă datoriile lor în contul fostilor iobagi, și tot magiarii cei falosi au inventat comasarea și segregarea după calapod unguresc, că adecă să iei după lege, ce nu e a' tâu și să dai altuia în schimb roșore, ripi și locuri nefructifere, ca să ia traista pe pe umere și să plece la cerșit.

Așa au făcut domnii magiari și n'ai decât să cutrieri Ardealul, ca să veđi câtă amărăciune și câtă nedreptate i s'a făcut poporului român în acest timp de scurtă domnie ungurescă!

Așa dar în loc de o apropiere mai tare au dat năvală asupra noastră, cu scopul de a ne nimici și a ne pune la umbră.

Vom retacă șicanele cu denegarea institutelor de cultură, vom retacă procesele de presă și aruncarea ómenilor în temnițele unguresci, căci dacă ar fi să înșirăm toate gravaminele, legion ar fi numele lor și aceste nu pot fi espuse în colónele unui țiar și mai puțin în un articol.

Nu ne facem iluziuni nici față de guvernul cel nou!

S'a schimbat numai unele persoane, dar vederile au rămas acele, ungurii au rămas tot în păcatele ce le vechi și au să continue tot așa, au să facă presiuni, au să fie nedrești, față de noi, cum au fost, și au să ducă lucrurile la estrem, întinđend córdă pân' ce se va rumpe.

Tragu-și ei séma de cele ce fac, noi nu scim, vedem, că se află pe povérnișul de a continua lupta pe mórte și viață.

Așa e ađi situațiunea, după căderea guvernului contelui Szapáry, și e bine să ne facem séma cu acésta situațiune.

Revista politică.

După prezentarea noului cabinet în dietă și după vorbirile oratorilor din opozițiune, cărora le-a răspuns ministrul president, s'a prezentat noul cabinet și în casa magnaților. Primirea, ce i s'a făcut

aici a fost rece, așa încât ministrul president a putut răspunde numai, că ilustrii magnați vor avé ocașiune să combată proiectele guvernului, când le va presenta și că densusul va face de capul seu, făr' a se lua după părerile catolicilor.

Presentarea s'a făcut astfel: După-ce Wekerle își espuse programul, luă cuvântul contele Zichi Nándor, care arată, că membrii camerei nici măcar atâtă interes n'au arătat față cu noul guvern, ca să vină la timp pentru a-i asculta programul, așa că a trebuit să aștepte trei óre și jumătate până s'au putut întruni la ședința membrii camerei. Declară, că va sprijini guvernul în tot ce privește promovarea intereselor patriei și ale binelui public, dar observă, că devise, — cum e și liberalismul, — ce sunt obicinuite ađi în totă Europa, el nu primesce. Cu deosebire nu primesce devisa, că mai întâiu, și mai pre sus ca toate este legea statului și supremația statului ungar. El scie din micul catechism, că mai întâiu trebuie să ne supunem poruncilor lui Dumnezeu și numai după aceea ómenilor. Regretă, că în statul acesta trebuie să se facă politică confesională și găsesce, că în privința acésta politica noului guvern este îndreptată în contra catolicismului, și de aceea în ce privește politica de drept bisericesc a noului guvern, nu-i póte vota încredere.

În privința introducerii căsătoriei civile obligătoare, contele Zichi declară, că autoritățile civile nu vor pute nici odată încheia căsătorii catolice; căsătoria este sacrament, pe care autoritatea civilă nu-l póte conferi. De aceea oratorul nici în punctul acesta nu póte avé încredere în noul guvern și dice, că ministrii n'au informat sincer pe Maiestatea Sa, dacă i-au đis, că poporul ar dorí o asemenea lege.

În urmă declară vorbitoriul, că în ce privește catolicismul și cestiunea de credință, cum și preste tot, în toate cestiunile de încredere, noul guvern va găsi în persoana lui un opozițional cât se póte de hotărît.

În sensul acesta a făcut o declarațiune și contele Szapáry Géza, cum și contele Esterházi. Singur președintele camerei a fost, care, făr' de a face reserve, a dat noului cabinet asigurarea, că va fi sprijinit din partea camerei magnaților.

Țiarul catolic „Magyar-Állam“ ocupându-se mai cu deamăruntul de acésta afacere scrie următoarele:

Țilele acestea, după ce guvernul se va fi pronunțat și în chip oficial asupra căsătoriei civile obligatorii și a liberului esercițiu religios, se va ține, probabil, o conferență episcopescă. O însemnată

FOIȚA.

De ce sum trist...

Prietenului meu I. Șt.

Ași fi vrut să mai vorbesc, dar' am tăcut și apoi am plâns. De atunci e mult, e multșor, era să uit de tot, că am suferit odată o durere, ce-mi îngreuna inima până la strivire. A fost atunci, când eu pentru ultima dată i-am mai strâns mâna și ea mai privind-me odată cu duioșă, noi nu ne-am mai vędută....

De atunci cu cugetul la ea umblu pribég, pe pământ, străin între ómeni străini. Și óre sórtea să-mi denege revederea? Nu, nu, ea nu póte fi atât de tirană, ea nu póte nimici simțemintele curate ca cristalul din două inimi nevinovate! Puterea unor momente atât de adânc influințeză asupra mea câte odată, încât, dacă nu mi s'ar ivi realitatea cu totă cruđimea ei, eu aș trâl ca cel mai fericit într'o lume ideală.

Muritoriu sum și eu, țile vin și trec și cu ele pe aripă de vânt tot ce m'ar mai putea mângăia.

Atunci, când mi s'ar părea, că cărarea vieții mele e curățită de órele negre și netedă mi se înfățișeză ea cãtră ținta, la care voesc să ajung, atunci, când rađele unei bucurii alnătóre ar voi să-mi brázdeze fața mea dedată cu suferința, atunci când aș voi să trăiesc și eu, să trăiesc o đie mai bună — fericirea mea înșelătóre dispăre ca fulgerul printre un șir de nori aducători de vifore, trece ca visul înfrumșejat cu

munții de aur, după care cu atât e mai amară realitatea, eu cât era mai dulci cuvintele din gura lui Morfeu.

O rađă de speranță îmi lucesce departe, departe în viitoriul ascuns, dar' atât sum de nesigur, că ea îmi va lumina odată și mie, pre cât sum sigur, că trăesc ca să n'o pot simți nici odată.

Și óre eu să o fi pierdut pentru totdeauna?! Cugete triste, amenințátóre fugiți, fugiți și nu me mai torturați.

Ah! nu se póte ca eu să trăesc într'o suferință atât de amară. Sciu și încă bine, că ea și acolo departe cugetă la mine și cugetă încă mult! Și apoi pentru ce să nu fie așa, căci dór' ea mi-a đis: „nu fi trist, mergi în pace, eu me voi ruga pentru tine, eu nu te voi uita, adio“. Aceste cuvinte mângăitóre îmi sună încă și astăzi la urechi tot în aceeași voce dulce, în care fură exprimate. Sum vesel și inima îmi bate repede, de câte ori cuget la momentele încântátóre ce sórtea milósa mi le întinse ca să le gust numai. Dumnezeu meu prea bune, cât de îndurat te ai arătat tu atunci față de mine păcátosul! Lumea întrégă avea o altă față, mi se părea, că o lumină dulce și lină s'a revérsat preste ómenime, și ea era fericită dimpreună cu mine. Doi ochi îmi luminau întunerecul nesiguranței, ca stelele de séra, prevestitóre unei flăcări mai palide, dar' cu atât mai intensiv atrăgátóre și blăudă. Flacăra era speranța mea prevestită de stelele lucitóre. Eu speram un venitoriu plin de fantasii — da — căci stelele îmi luciau, cei doi ochi nu puteau să me înșele. Dar' vai! eu nu cugetam, că veni-vor țile și întunecate și furtunóse. În zadar, omul propune, Dumnezeu dispune. Aici jos orgoliosul muritoriu își forméază dorințe vace

și Dumnezeu restórnă într'un moment și cu o singură suflare mărățele edificii, ce imaginațiunea noastră își forméza . . . . .

Ochi, încetați de a lacrima, durerea vę topesce și inima mi se despică. Griji, ori umbra tristei bătrânețe, părășiți-me eu așa am ađit, că voi sunteți straine dulcei tinerețe!

În zadar! eu nu me mai pot mângăia prin revederea ei! Visul înșelătoriu a dispărut și partea mea e realitatea, soră nedespărțită a suferinței. Acum sciu și trebuie să cred, că noi nu ne vom mai revedea, nu, căci „adio“-ul ei a fost vecinic, nu, căci ea apucase un drum, în capul căruia va găsi — odichna.

Te-ai dus copilă dragă,
 La ceriuri te-ai mutat,
 Și 'n suferință amară
 Cu dorul m'ai lăsat . . . . .

Pentru-ce mă alungi sórte atât de amar?! Cărările-mi de primăvară pentru-ce mi-le presari cu ghimpri uricióși? Acum când etatea îmi suride și-mi cere țile dulci, astăzi, când tinereța mă împinge cãtră ținta mea ideală, tu pentru ce îmi dărâmi munții mei de aur făr' un pic de cruđare, făr' nici o milă?! . . . . .

Suvenirile din trecut, amintirile din present și speranța în venitoriu, acestea sunt trei soți conjurați ca să-mi amărăscă viața cea atât de nevinovată încă. . . . . Lamentări zadarnice . . . și o realitate prea secură în crudelitate! Crudă este lumea și în ea cei ce trăesc. Ași dorí ca durata unei clipite să schimbe fața ei tristă și acésta schimbare pe mine să mă găsească neclătít. Cu inimă tare ca pãtra aș privi la riurile de lacrimi, ce ar isvori din ochi vinovați plini de du-

acolo în cimitierul din suburbiul Pôrta Turnulu spre repaos etern.

Fie-i țărina ușor!

— Subscriși cu inima frântă de dur-re aducem la cunoștința tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților, cumcă iubitul nostru soț, fiu, frate și ginere **Elia Dogariu**, paroch gr. or. român în Arad, după scurte suferințe și a dat nobilul seu suflet în mâinile creatorului la 6 ore sara în 9/21 Novembre 1892, în etate de 45 ani, și în anul 21 al fericitei sale căsătorii.

Remășițele pământesci se vor așeza din piața Tököly Nr. 8, după ritul bisericeii gr. or. române în 11/23 Novembre 1892, la orele 10 a. m. în capela familiei Dogariu.

Arad, 12/22 Novembre 1892.

Fie-i țărina ușor! și memoria eternă!

Georgiu Dogariu fiu, Ioan Dogariu preot gr. or. rom. în Ianova, Toma Dogariu jude la tabla reg. în Timișoara frați, Iuliana Dogariu născ. Grema soție, Elisaveta Dogariu mamă, Avram și Ana Grema socrî, Ana și Iuliana Dogariu fice, Persida și Maria Dogariu surori.

* (Errori de tipariu!) Ni se trimite următoarele spre publicare: *Domnului N. C. în B.* Ne ați adresat întrebarea: „Pentru ce gazetele sunt pline de erori?”

Noi răspundem: O tipăritură fără erori, este atât de rară, — ca și un om fără greșeli, — ca și un om infalibil.

Mai nimerită ar fi fost întrebarea „Ore cum se nasc erorile de tipariu? ...”

Ne pare, ca și când copiii ar întreba: „Unde o fi ore isvorul copilașilor mititei? de unde vin ei?”

Vrând, nevrând trebuie să răspundem, că numai bunul Dumnezeu scie despre aceasta, — singur numai El, care a creat pe elevii și culegătorii, pe tipăritorii și stăpânii tipografilor, pe corector și redactor, pe autor și corespondent, pe prosaic și poet, pe birocrați și pe învățați. Dumnezeu singur numai scie, El, care a lăsat între grâu și neghină, și între litere erorea de tipariu. Erorea de tipariu este un incident al naturii, ca grindina și ciuma, ea este o putere fizică, ca fulgerul și metafizicească, este indispensabilă, ca și „partea cea rea” în lume. Erorea de tipariu este înrădăcinată în neperfectiunea lucrurilor pământesci, și în slăbiciunea carnei noastre. S'ar putea delătura erorea de tipariu, dacă: 1. Autorul a știut ce se scrie. 2. Ceea-ce a scris, este scris cu at și corect. 3. Dacă culegătorul tipograf a împărțit fie care literă în cutiuța ei. 4. Dacă a cules fie-care literă din locul ei. 5. Și fie care a pus-o la rândul ei. 6. Dacă corectorul a cores bine. 7. Și culegătorul a coregat tot ce s'a cores. 8. Dacă corectorul a făcut bine a două corectură. 9. Și culegătorul a făcut totul din a două corectură. 10. Dacă scrisul s'a cetit bine. 11. Și revisia s'a executat de culegători, și 12 și 13, și încă alte 2—3 duzine de circumstanțe de felul acesta, care una câte una în parte trebuiau bine executate, bine și fără erore. Și când ne cugetăm, că o gazetă numeră 30 000 până la 45.000, ba și mai multe litere, ar trebui să ne dăm, că de 30 000 până la 45.000 și de mai multe mii de ori, este neapărat de lipsă, să trecă fie-care literă numai prin circumstanțe norocoșe și fericite, ca să iasă fie-care perfectă.

Intemplantu-se acesta, erorea de tipariu ar fi stărpită, și noi și alții v'ar pute servi cu gazete fără nici o erore!

S. I. D.

Publicațiune.

Comitetul municipal al comitatului Sibiu a decis în ședința din 3 Octobrie a. c. sub Nr. 406 pe baza alineii a 2-a a §-lui 34 art de lege XXI din anul 1886, că locurile acelor membri aleși ai comitetului municipal, care au eșit din comitet și al căror mandat expiră cu finea anului 1892, să se întregescă prin alegere, care se va efectui în 28 Nov. 1892 st. n.

Acosta se aduce la cunoștința publică cu următorul adaos:

1. Spre orientare s'a pus lista viriștilor rectificată pe anul 1893, lista membrilor aleși precum și lista membrilor, al căror mandat expiră cu finea anului 1892 în localitățile de oficiu ale celor 2 orașe și ale comunelor respective spre vedere publică;

2. alegerea se va efectui în modul următoriu;

a) în cercul electoral I. al orașului Sibiu sunt de a se alege 8 membri. President de alegere: Iosif Drotleff, senator, substituit Francisc Zimmerman. Locul de alegere e sala din Gesellschaftshaus!

b) în cercul electoral al II-lea al orașului Sibiu sunt de a se alege 9 membri. President de alegere: Iuliu Sigerus sonator, substituit Gustav Theis. Locul de alegere: sala de ședință a magistratului;

c) în cercul electoral al III-lea al orașului Sibiu sunt de a se alege 7 membri. President de alegere: Adalbert Teutsch, prototar orașenesc, substituit Carol Herzberg comptabil orașenesc. Locul de alegere: localitatea reunită de industrie;

d) în cercul electoral I al orașului Sebeș-săsesc sunt de a se alege 4 membri. President de alegere: Otto Conrad, primariu, substituit Ioan Dregan, notariu public. Locul de alegere: sala de ședință a magistratului;

e) în cercul electoral al II-lea al orașului Sebeș, sunt de a se alege 4 membri. President de alegere: Ioan Piso

senator, substituit Dr. Krasser, fiscal. Locul de alegere: sala cea mare din hotelul orașenesc;

f) în cercul electoral al Sebeșului sunt de a se alege 4 membri. President de alegere: Andreiu Heitz, preot, substituit Ioan Oncescu, notariu. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Sebeș;

g) în cercul electoral al Mercurii sunt de a se alege 6 membri. President de alegere: Mihaiu Valentin, preot, substituit Ioan Drooc, protopresbiter. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Mercuria;

h) în cercul electoral al Săliștei sunt de a se alege 5 membri. President de alegere: Nicolae Hențu, notar, substituit Ioan Comșa, comerciant. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Săliște;

i) în cercul electoral al Cristianului sunt de a se alege 4 membri. President de alegere: Ludovic Klein, avocat, substituit Arnold Fridsmann, avocat. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Cristian;

k) în cercul electoral al Cisnădiei sunt de a se alege 5 membri. President de alegere: Gustav Binder, apotecar, substituit Henrich Wittstok, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Cisnădie;

l) în cercul electoral al Slimnicului sunt de a se alege 4 membri. President de alegere: Mihaiu Bell, preot, substituit Adolf Lutsch, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Slimnic;

m) în cercul electoral al Gușteriței sunt de a se alege 7 membri. President de alegere: Stefan Kast, preot, substituit Frideric Stenzel, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Gușteriță;

n) în cercul electoral al Bradului sunt de a se alege 5 membri. President de alegere: Carol Klein, preot, substituit Petru Florian, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Brad;

o) în cercul electoral al Noerichului sunt de a se alege 7 membri. President de alegere: Iosif Schulerus, preot substituit Iosif Konnerth, preot. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Noerich;

3 dreptul de alegere activ și pasiv îl au toți aceia, care sunt incluși în lista alegătorilor de deputat dietal pe 1892.

4. alegătorii sunt pe baza §-lui 38; XXI din 1886 îndreptățiți a-și designa la începutul alegerii 4 bărbați de încredere lângă president;

5. în sensul §-lui 39; XXI din 1886, alegerea se va începe în ziua mai sus amintită la 9 ore dimineața și se va fiini tot în aceeași la 4 ore d. a.

6. spre orientare se mai aduce la cunoștință că se în:

a) de cercul electoral al Sebeșului comunele: Deal, Cacovița, Căpâlna, Călnic, Lancrăm, Laz, Loman, Pianul superior, Petrițalau, Răhau, Rechita Sebeșul, Șugag, Săsciori, Pianul inferior, Strugari, Jina, Rece;

b) de cercul electoral al Mercurii comunele: Dobârca, Cărpiniș, Apoldul inferior, Apoldul superior, Amnaș, Poiana, Rod, Ludoš, Gîrbova, Mercurea Topârcea;

c) de cercul electoral al Săliștei comunele: Aciliu, Galeș, Gura-Riului, Cacova, Mag, Orlat, Poplaca, Rășinariu, Săcel, Săliște, Sibiel, Tilisca, Val;

d) de cercul electoral al Cristianului comunele: Cristan, Șura-mică, Rusiori, Turnișor;

e) de cercul electoral al Cisnădiei comuna: Cisnădia;

f) de cercul electoral al Slimnicului comunele: Șura-mare, Hamba, Slimnicul și Ruși;

g) de cercul electoral al Gușteriței comunele: Bunganț, Cașolț, Gușterița, Mohu, Noul săsesc, Roșița, Daia;

h) de cercul electoral al Bradului comunele: Sebeșul inferior, Sebeșul superior, Boița, Sadu, Avrig, Brad, Cisnădiș, Porcesci, Racovița, Șelimbăr, Tălmăciu, Tălmăcel, Veștem;

i) de cercul electoral al Noerichului comunele: Alțina, Bendorf, Vurpăr, Ilimbav, Glămbocă, Foteldea, Hosman, Chirpăr, Cornățel, Noerich, Marpod, Nucet, Săsăuși, Săcădate, Tichindeal.

Sibiu, 20 Novembre 1892.

Vicecomitele comitatului Sibiu:

Gustav Reissenberger.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Pace voue

de

Henry Drummond.

(Urmare).

Până când acesta nu este delăturat, medicul îi poți prescrie o sută de lucruri, și bolnavul le poți înghiți pe toate, fără ca să aibă efectul dorit.

Zace în planul original de creațiune, că anumite efecte urmăză totdeauna după anumite cauze, și că anumite cauze trebuiesc delăturate, dacă e să înceteze anumite efecte. Esperința fizică, care o numim noi friguri, este împreunată în mod inevitabil cu anumite ținuturi ale Africei, și cu aceste friguri sunt împreunate în mod nemincinos anumite esperințe sufletesci, care se numesc neliniște și aiurare.

Cura radicală a cestora din urmă stă firesce în delăturarea esperinței fizice; și a delătura pe acesta, ar însemna a delătura Africa, sau mai bine a depărta pe călătoriu de regiunile de friguri ale Africei. Tot astfel este și cu celelalte specii de neliniște.

Ori-ce neliniște din lume, constea ea în ori și ce, are anumite cauze, și nu se poate depărta, până-când nu se depărtază cauza, ce o condiționează.

Tot astfel este și cu liniștea. Neliniștea are o cauză, liniștea se nu aibă? De sigur are și ea una! Dacă noi am trăi într'o lume a întemplantării, atunci n'ar trebui să aibă, dar fiind-că trăim în lumea ordinii, ea trebuie să aibă una. Liniștea, fie ea liniște corporală, fie ea liniște sufletescă, liniște spirituală, liniște de ori-ce natură, are tot atât de hotărît cauzele sale cași neliniștea. Dar cauzele încă sunt de diferite naturi; fiesce-care deosobit își

are cauza sa deosebită și nici decum alta, și dacă vrem să producem un efect anumit, atunci trebuie să punem în mișcare cauza respectivă deosebită. Nimic nu este mai de nefolos, decât a statori sisteme generale de sfințire, sau de a se ocupa cu eserciții de cult generale, dacă scopul special este a afla liniște. Viața creștină nu este un lanț de întemplantări, ci de consecințe.

Natura întregă protesteză contra așteptării ne-bune, că efectele spirituale sau ori ce alte efecte se pot asigura, fără a ne ține de cauzele lor adevărate. Hs. a condamnat acesta lipsă de idei, de a se fericii din întemplantare, prin o singură întrebare: Putem culege struguri de pe spini sau smochine de pe scăeți?

Dacă acesta este învățătura lui Hs, pentru-ce n'a învățat el pe învățații sei și mai departe? Pentru-ce nu ne-a spus de esemplu în ce mod putem câștiga liniște? Răspunsul este: El ni-a spus-o. Cum? Lămurit, hotărît cu cuvinte clare? Da, lămurit, hotărît și cu cuvinte clare, ne-a arătat El cauza liniștii. Sunt cuvintele, pe cari le cunoșcem încă din copilăria.

Mai întâiu el începe așa, ca și cum liniștea n'ar avea cauza sa deosebită: „Veniți la mine toți cei osteniți și însercinați”, țice el, „și vă voi odichni pe voi”. „Eu vreau să ve procur liniștea, după însemnătatea cuvântului din teceul original.

Liniștea ar fi așa dară o gratificațiune, un dar. Vorba e, să mergem numai la El, și El o dă fiesce căruia, care o caută la El. Dar versul următoriu revocă toate acestea, pentru-că aici e vorba despre puțința de a primi darul. Ceea-ce se pare, că ne dă în un vers, în celalalt devine cu neputință. În înțeles verbal luat, liniștea nu poate fi dăruită. Liniștea se poate tot atât de puțin dăruia ca și risul. Noi vorbim, ce e drept, a face pe cine-va să ridă, pentru-că acesta o putem efectui, dar numai așa din senin nu putem face pe nimenea să ridă. Și dacă avem de gând, ca să facem cuiva bucurie, putem întocmi numai împregiurările astfel, ca ele să producă bucurie, să causeze bucurie. Într'un înțeles anumit și minuat, ce e drept, este adevărat, că dela o personalitate nobilă trece o suflare de pace și încredere asupra tuturor, cari trăesc în apropierea ei.

Da, există oameni, cari sunt pentru alții ca și umbra unei stence mari într'un lac uscat. Cu cât mai vortos Hs? Cu cu cât mai vortos Hs. ca om perfect? Cu cât mai vortos mântuitorul lumii?... Dar despre acesta nu vorbesc. Când pronunțăm Hs. cuvântul, că voesce să odichnescă oamenii, „să-i facă să se liniștescă” înțelesul cuvintelor sale a fost simplu acela, că El voesce să le arete calea spre liniște. Nu prin o împrumutare deosebită, prin un dar deosebit voia sau putea el să le dea liniște. El putea să le comunice, să le împărtășescă, numai preceptul seu, instrucțiunea sa. Acesta a fost totul. El nu voia să pregătescă acesta liniște pentru alții, pentru că mai întâiu acesta nu este intențiunea lui, și apoi oamenii nu sunt dispuși, ca El să li-o potă pregăti, și în fine este de o mie de ori mai bine, ca fiescecare să-și câștige singur liniștea.

Că acesta a fost intențiunea lui Hs. se vede din versul al doilea: „Învățați dela mine și veți afla odichnă. Prin urmare liniștea nu se poate dobândi ca un dar; ea trebuie dobândită prin muncă proprie. Noi vom căștiga-o nu prin un singur act, ci prin lucrare continuă. Nu vom găsi-o într'o oră fericită și norocoșă, după-cum găsim o comoră, ci cu încetul, cum se câștigă găsințele. Da, ea tot atât de puțin se poate dobândi într'un moment ca și cunoștințele. Mai întâiu trebuie să se pregătescă un teren accesibil pentru ea. Cași un fruct nobil ea să desvöltă numai într'o climă anumită, și nu în alta, în o înălțime anumită și nu în alta. Ca ori și ce organism, ea să desvöltă și se cõe, conform ordinii bune, progresând cu încetul.

De ce feliu este acesta desvoltage lină și treptată, ni-o arată Hs. limpede, când țice, că noi să învățăm a dobândi liniște. „Învățați dela mine și veți afla liniștea sufletelor vostre”. Ce cuvânt rar — luați-l bine în sémă!

Cât de nouă este împreunarea celor două cuvinte: A învăța și a fi liniștit! Cât de pușini oameni au cuprins aceste cuvinte în legătura unul cu altul și au înțeles, că liniștea trebuie învățată, cât de pușini dintre noi s'au interesat vre-odată, ca s'o învețe, după-cum învățăm d. e. o limbă, s'o deprindem, după-cum deprindem cântatul pe violină.

Nu este acesta o dovadă, cât de nouă este încă și astăzi instrucțiunea lui Hs. dacă o sentință atât de vechie și de mult întrebuintată află atât de puțină aplicare? Cel din urmă lucru, ce am avé de făcut, ar fi: să aducem liniștea și lucrul în legătură unul cu altul.

Va urma—

Loterie.

Miercuri, în 23 Novembre 1892.

Brünn: 13 54 75 29 49

Nr. 3452.

[230] 1-2

CONCURS.

Devenind vacant postul de vice-notar cercual in notariatul cercual al Sacelului cu locuinta in comuna Aciliu, pentru ocuparea aceluia post se descrie concursu cu termen pana in 15 Decembre a. c. st. n.

Emolumentele sunt: salariu anual 300 fl. si pausal de locuinta 30 fl., lucrarile private se rеспlătesc conform statutului comunal.

Seliște, in 22 Novembre, 1892.

Pretorul suprem:

Liviu de Lemény.

Nr. 831.

[229] 1-1

Publicațiune.

In sensul § lui 124 din Regulamentul pentru procedura judecătorească in cause matrimoniale se aduce prin acesta la cunoștință publică, cumcă Marina Domnișor din Brașovul-vechiu, prin sentința consistorială dto 18 Septembrie a. c. Nr. 5213 B. este totalmente despărțită de pribegitul ei bărbat Dimitrie Vulcăneanu asemenea din Brașovul-vechiu.

Brașov, 4 Novembre, 1892.

Oficiul protopresbiter. gr. orient. al Brașovului.

Ioan Petric, protopresbiter.

Szám 6616/892 urb.

[228] 3-3

Hirdetmény.

Az egerbégnyi határ tagosítási ügyben, az elömmunkálott megközdése, nevezetesen a képviselőt rendzése, a működő mérnök megválasztása és a költség előirányzat elkészítése végett határidőül az 1892 évi deczember hó 16 napjának d. e. 9 óráját egerbégny községébe a falusbiró lakására tűzőm ki, mikorra az összes érdekeltet azzal idezem meg, hogy a felek elmaradása a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

A kir. törvényszéktől.

Erzsébetváros, 1892 octóber 31-én.

Báró Apór Zoltán, eljáró bíró.

Nr. 535/2892

[225] 3-3

EDICT.

Ioan Ilie Chera din Ludoș, cercul Miercurei, care de 6 ani a părăsit pe legiuita sa soție Dochia Teodor Oltean, pribegind prin lume, fără a se sci ubicațiunea lui sau de mai trăiește cu incuviințarea venerabilului consistoriu archidiececan dto 18 Septembrie 1892 Nr. 4546 B. se citează a se presenta inaintea subsemnatului consistoriu inainte de 6 luni, căci la din oficiu procesul matrimonial intentat de soția lui se va pertracta și decide și in absența lui.

Mercurea, 5 Novembre 1892.

Oficiul ppresbiter al Mercurei. I. Droș, protopresb.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1892.

Table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Budapesta, gara de vest - Rușava - Vercerova, Budapesta - Arad - Teiuș, Murăș-Ludoș - Bistrița, Simeria (Piski) - Petroșeni - Lupeni, Arad - Timișóra, Ghiriș - Turda, Sighișóra - Odorheiu, Careii-mare - Zelău, Copșa-mică - Sibiu - Avrigh - Făgăraș, Cucerdea - Oșorheiu - Reg. săs., Simeria (Piski) - Hunedóra, Brașov - Zerneșci, Brașov - Chezdi-Oșorheiu. Each section contains train schedules with columns for train type, time, and stations.

Nota: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă orele de noapte.